

kelj bir şekilde dengede durmak tadir ki, küçük bir sarsılma mem leket üzerinde gayet büyük tesirler gösterebilir. Papandreu şimdye kadar sükûnetle hareket etti, fakat âni azil, onu pek gafil avladı, bununla beraber kendisi krallığa meydan okuyabilecek kadar geniş halk kütelleri tarafından desteklenmektedir.

Ülkedeki solcu kuvvetler, Karamanlis devrindekinden bariz bir şekilde daha kuvvetlidirler. Halihazırdaki çıkmaz, bunların memleketi sağdan sola kaydırmaları için bir fırsat olmuştur. Kralın yaptığı büyük hata ülkeyi belirli bir şekilde sağa ve sola ayırmak olmuştur.

Papandreu'nun ise geçen yıl Yunanistan üzerinde tutmağa çalıştığı merkezi istikamete tekrar gir mesi artık beklenemez.

Krali darbe Kıbrıs meselesi bakımından da önemlidir. Darbe, başarıya ulaştığı takdirde, Enosisçi faşistlerle müzakerelerden tir. Grivası Amerikanın Kıbrısı yolladığı unutulmamalıdır. Amerikanın Kıbrıs formülü de, Türkiyeye verilecek ufak bir taviz karşılığında Enosis'tir.

Gittikçe güç kazanan, sol çevreler ise, unutmamak gerekir ki, hiç değilse Enosis'e karşıdır. Türkiye için Enosis'e karşı olanlarla bir uyuma zemini bulmak, Enosisçi faşistlerle müzakerede herhalde daha az zordur.

NATO, Türkiye ve Sevr

NATO Dergisinin Temmuz - Ağustos 1965 sayısında İtalyan delegasyonunun müşaviri «yirmibeş asırlık bir Avrupalılaşma» adlı bir yazı yayınlamıştır. Yazı, NATO içinde bizim ne gözle görüldüğü müzi gösteren samimi bir itirafıdır. İtalyan Müşaviri aynen şöyle demektedir: «Türkler, yirminci asırda Sevr Muahedesi sayesinde Avrupa camiasına girdiler» NATO, herhalde bir Sevr stili Avrupalılaşmayı devam ettirmektedir.

Peykçi batıcılığın başka türlü olması beklenemezdi. Türkiye, ancak Batı Emperyalizmine karşı savaştığı zamanlarda en çok fazla Batılı olmuştur. İtalyan müşaviri gibi batıların gözünde Atatürk batı düşmanı, Menderes ise büyük batı dostudur. Onların anladığı batıcılık budur. Peykçi batıcılığa yönelerek bizim yönetici sınıflar da «Sevr anlaşması yoluyla Batılılaşma» görüşünü benimsemiştir. Bu sebeple NATO dergisindeki yazıya şaşmamak ve kızmamak gerekir.

NATO Dergisinin marifetleri bundan ibaret değildir. NATO Türkiye'de de, Türk çıkarlarını savunan bütün milliyetçileri komünistlikle suçlandırı bir adama bol para vererek NATO Dergisi çıkarttırmıştır. «NATO - Özel Sektör» diye başlıklar atan bu dergide bazı profesörlerimiz ve iş adamlarımız «NATO kapitalizmin savunucusudur» görüşüne hak verdiren inciler yazmışlardır.

Ve NATO, Kıbrıs meselesinde millî çıkarlarımızı gerektirdiği zaman, «Ordumuz ve uçaklarımızı, bizim müsaademiz olmadan kullanamazsınız» demiştir, NATO'cular Ordumuz bile «Sevrleştirmek» istemektedirler! Bu sebeple NATO Dergisi «Türkiye Sevr Anlaşması ile Batılı olmuştur» diye yazar-

ken, yeni bir fikir ortaya atmakta, sadece Batının NATO anlayışını ortaya koymaktadır. Onların bu görüşünü teyid edici bir çok davranışta bulunduğumuzu da unutmamalıyız.

Alkılıç meselesi

Şadi Alkılıç Cumhuriyet gazetesinde yayınlanan bir yarışma yazısı için 7,5 yıl hapis yatacak!

Alkılıç davası, Türk adliye tarihinde yer alacak büyük bir meseledir: Bilim adamları yazıda komünizm propagandası yok demiselerdir, iki ağır ceza mahkemesi beraat kararı vermiştir. Ama Alkılıç, yine de 7,5 yıla mahkûm edilmiştir. Siyasal inancı ne olursa olsun, insan haklarına saygı duyan herkesin üzerinde önemle durması gereken bir dava ile karşı karşıyayız.

Mesele şudur: Alkılıç'ın 12.12.1962 tarihinde, «Türkiyenin tek kurtuluş yolu: Sosyalizm» adlı bir makalesi Cumhuriyet gazetesinde yayınlanmıştır. Yazı üzerine Alkılıç, Cumhuriyet gazetesi Yazı İşleri Müdürü Kayhan Sağlamer ile bir, likte tevkif edilmiştir. Alkılıç 10 ay

Şadi Alkılıç

tutuklu kalmıştır. Mahkeme devam ederken zamanın Adalet Bakanı Prof. Abdülhak Kemal Yörük, Senato'da, mahkemenin seyrine tesir edici bir konuşma yaparak, Anayasayı çiğnemştir. Ama bilirkişilerin «yazıda suç yoktur» raporları üzerine 5 çocuk ve 2 torun sahibi bulunan 24 yıllık devlet memuru yaşlı Alkılıç tahliye edilmiş ve Sivas Sağlık Koleji Müdür Muavini olarak görevine başlamıştır. Yazıda suç olmadığını söyleyen bilirkişiler İstanbul Üniversitesi Anayasa Profesörü Dr. Hüseyin Nail Kubalı - ki raporu YÖN'ün 81. sayısında yayınlanmıştır - ile İktisadi Doktrinler Tarihi doçenti liberal görüşlü Dr. Orhan Yenal'dır.

Dava beraatla sonuçlanmıştır. Ne var ki Yargıtay Birinci Ceza Dairesi kararı bozmuştur. (Yargıtayın bozma kararı YÖN'ün 81. sayısında yayınlanmıştır). Dava tekrar İstanbul Üçüncü Ağır Ceza Mahkemesinde başlamıştır. Ağır Ceza Mahkemesi, Türk adliye tarihine geçecek bir kararla davayı

reddetmiştir. Red kararında, Yargıtayın tutumu şiddetli bir diile tenkid edilmektedir: «Yargıtayca kararın bozulmasını mucip olarak gösterilen sebep, gerek delil müessesesini ve gerek delilleri mahkemenin serbestçe takdir hakkını bir tarafa iten ve adalet tarihinde eşine rastlanmayan bir edâ taşımaktadır... Yargıtayın bu yol da bir mütaleayı ihtiva eden bozma ilâminin âdeta bir mahkûmiyet hükmü mânâsı taşıdığı görülmektedir.»

Red üzerine dosya Beşinci Ağır Ceza Mahkemesine gelmiş, Beşinci Ağır Ceza da örnek ve korkusuz bir kararla Şadi Alkılıç'ın beraatında ısrar etmiştir.

İstanbulun iki ayrı ağır ceza hevelerinin verdikleri beraat kararlarına rağmen, Savcılık davayı tekrar temyiz etmiş ve dosya Ceza Daireleri Genel Kuruluna gitmiştir. Genel Kurul, Alkılıç'ın beraatını reddetmiş ve mahkûmiyetini istemiştir.

Duruma dosyasında, Alkılıç'ın yazısı hakkında Bertrand Russel, İtalyan Demokrat Sosyalist Partisi lideri Prof. Nenni İtalyan Cumhurbaşkanı sosyalist Saragat gibi ünlü kişiler mütalea vermiş ve yazıda komünist propagandasının bulunmadığını belirtmişlerdir. Prof. Bahri Savcı, Prof. Sadun Aren, Oxford ve Cambridge üniversitelerinin profesörleri de mahkemeve avni vönde mütalealar sunmuşlardır. Bütün bunlara rağmen, Şadi Alkılıç mahkûm edilmiştir. Türkiye'de artık komünizmin ne olup, ne olmadığını hiç değilse yüksek hâkimlerimiz öğrenmelidir.

Bölükbaşı'nın partisi

Geride bıraktığımız hafta içinde, Meclis'in tatile girdiği gün başlıyan Millet Partisi İkinci Büyük Kongresi, Bölükbaşının bütün çırpınmalarına rağmen gazetelerin ancak üçüncü dördüncü sınıfta haberleri arasında yer alarak yapıldı ve bitti.

15 ilde örgütlenemediği için mahallî seçimlere katılamayan, önmizdeki genel seçimlere ise, parlamentoda ondan fazla üyesi bulunup bir grup teşkil edebildiği için katılmak hakkını güçlülükle kazanan Millet Partisinin üç gün devam eden büyük kongresi bir tek şeyi ispat etti. O da, bu memlekette, Bölükbaşının hâlâ ikibin kişiyi bir araya getirecek kongreler yapabilecek güçte olduğunu ve gelenlerin tamamının korkunç birer Bölükbaşı hayranı olduğunu.

Kongre Cuma sabahı, Genel Başkan Bölükbaşı adına, Genel Sekreter ve İçişleri Bakanı İsmail Hakkı Akdoğan tarafından 2173 delegenin hazır bulunduğu sövlenerek açıldı. Kongrenin yapıldığı şlenemanın duvarlarını «önce vatan sonra parti», «Millet Partisinin kurucularına ve programına inan» yazılı dövizler süslüyordu. Hemen her köşeye de parti'nin sembolü olan ve bir kartaldan çok kargaya benzeyen MP flâmaları asılmıştı. Salon tıklım tıklım doluydu. Başkanlık divanı seçimleri, öteki partilerinkinden farklı olarak gürültülü, süz patırtısız ve beş on dakikanın içinde yapıldı. Başkanlığa seçülen İstanbul İl Başkanı Avukat Abdurrahman Şeref Laç kısa bir

GERÇEK SAYGISI

BIÇİM DEĞİŞTİREN FAŞİZM

Fethi Naci

Sömürgeleştirme önce kafalardan başlıyor. Ve emperyalizm, çoğu az gelişmiş ülkelere, asker cesetlerini çigniyerek değil, yılanmış beyinlere basarak geliyor; bu beyinleri kullanarak yerleşmeğe, saltanatını kurmağa çalışıyor.

Bu beyinlerin yaymağa çalıştığı düşünce şudur: Biz, kendi gücümüzle kalkınamayız, petrolümüzü kendimiz çıkaramayız, madenlerimizi kendimiz işletemeyiz, projelerimizi kendimiz yapamayız. Bizi ancak Batılı dostlarımız kalkındırabilir. Bırakalım, petrolümüzü de onlar çıkarsınlar, madenlerimizi de onlar işletsinler.

Batı yardımı olmadan bir kalkınmanın mümkün olmayacağı düşüncesi, kurulu düzenin olduğu gibi sürdürülmesi, Anayasanın öngördüğü reformların saksaklanması düşüncesine sıkı sıkıya bağlıdır. Bu bağlılık, bir başka bağlılığın somut ifadesidir: Pazar meselesini çözmek ve sermaye fazlasına yeni yatırım alanları aramak zorunda olan emperyalizmle çıkarlarımızı sürdürmekten başka kaygısı olmayan komprador burjuvazi ve toprak ağaları arasındaki ortaklaşa menfaat bağlılığıdır...

Ne var ki bu menfaat bağlılığını, oylu demokrasi düzeninde, halk kitlelerinin gözlerinden saklamak gerekir. İşte bu noktada, İsmet Paşanın bile son günlerde kullanmak zorunda kaldığı «faşizm» sözcüğünü anmak gerekir.

Az gelişmiş ülkelerde emperyalist kuvvetlerle yerli komprador burjuvazi ve toprak ağaları arasındaki çıkar birliğini gözlerden saklamak için, faşist propagandanın çağımızdaki az gelişmiş ülkelere adapte edilmiş şekli kullanılır.

Hitler Almanyasında «nasyonal sosyalizm» sözü kullanıyordu. Bu sözü ona bir sosyalizm taraftarlığı, sözümlü ona bir kapitalizm düşmanlığı yapılarak, halk kitleleri aldatılıyordu. Faşizm, kitleler arasında bir dayanak bulmak için bu yolu seçmişti; kullandığı en önemli araç olan demagogjiyi bu yolda işletiyordu.

Oysa günümüz faşizmi, şakacıktan bile olsa, kapitalizme toz kondurmamakta, sosyalizmin adını etmemektedir. Tersine, günümüz faşistleri özel teşebbüsün en büyük övgücüsüdür. Ozel teşebbüs övgücülüğü ve sahte komünizm düşmanlığı sözümlü ona bir mukaddesatçılıkla birlikte günümüzde az gelişmiş ülkeler faşistlerinin resmi ideolojileri haline gelmiştir.

Ozel teşebbüs övgücülüğü ve sahte komünizm düşmanlığı, kaçınılmaz bir şekilde yabancı sermaye dostluğuna birleşmektedir. Ve milliyetçiliği tekellerinde bulundurmak için çabalayan yerli faşistler, ak koyunla kara koyunu derhal belli eden yabancı sermaye meselesinde, memleketin yeraltı ve yerüstü zenginliklerinin yabancılarla paylaşılması meselesinde, gerçek bağımsızlık meselesinde ister istemez renklerini ve köklerini açığa vurmaktadırlar.

Ve yerli faşizmle sömürücü emperyalizmin içyüzünün Türkiye kadar açığa vurduğu az gelişmiş ülkelerin sayısı fazla değildir.

Şimdi yapılacak iş, seçimlere yaklaşıldığı şu günlerde, politik düşünceleri ne olursa olsun, demokrasiye inanan, Anayasaya inanan bütün vatanseverlerin Türk halkının uyanmasından duyulan çekingenliği artık bir yana iterek Türk halkına bu gerçekleri anlatması, faşistlerin suçlamalarını, artık işleme hale gelmeye başlayan bu suçlamaları umursamayarak doğruları söylemeleridir. 10 Ekim seçimleri, sömürücülerin aldattıkları sömürülen kitlelerin oylarıyla Türkiye'nin haraç mezat yabancı sermayeye satılışının genel oyla tescilli olmamasıdır.

Hos, olsa bile, olayların gelişimi nasıl olsa bu gidiş değişti-recektir.

konusmayla kendilerini seçenlere teşekkür etti ve parti'nin de kongrenin de en vezir tarifini yaptı. İnanan insanların, Büyük Lider, Büyük Mücahit Bölükbaşının Partisi dedi. Gerçekten de parti Bölükbaşının partisidi ve partide Bölükbaşından başka hâkim hiç bir güç yoktu.

Sayıları 2173 olarak ifade edilen kongre delegeleri, hemen istisnasız halk çocuklarıydı. Hatta içlerinde üç beş yöneticinin, milleç vekilli ve senatörün dışında kravatlı kimse dahi yoktu denebilirdi. 58 ilden, pek belli olmayan bir delege seçim usulüyle gelmişlerdi. Daha ziyade

küçük esnaf, küçük çiftçi ve toprak adamlarıydı. İçlerinden pek çoğunun okuması yazması bile yoktu ve ellerindeki delege kartlarını başkalarına okutarak yerlerini bu luyorlardı. İçlerinde çember sakallılar, bereliler ve köy imamı, müezzini tipindekiler küçümsenemeyecek sayıdaıydı. Deleger arasında da şöyle bir dolaşma, Bölükbaşının partisinin bir Orta Anadolu partisi olduğunu göstermeye yetiyordu. Orta Anadolunun verimsiz fakir topraklarının, okuyup aydınlanmamış fakir yurttaşları.

Kongrenin ilk günü, Bölükbaşı sonu gelmez alkışlar arasında, Genel İdaré Kurulunun raporunu okudu. Uzun, incir çekirdeğini dol durmaz laflarla dolu bir vatan millet edebiyatı, komünizme ölüm lafları ve MP dışında kalmış bilimle partilere küfür.. İkinci gün bir siyasal vodvil havası kongreye daha çok hâkim oldu. Kimi Bölükbaşından sonra öndört yaşındaki oğlunun da konuşmasını istedi, kimi Bölükbaşı için yazılmış kasideler okudu. Sonra seçimlere geçildi. Ortada bir tek liste vardı, başka ne rakip ne aday. Listeyi de Bölükbaşı hazırlamıştı, oy birliğiyle liste kabul edildi. Genel seçimi de genç pek tabii «ittifakla» oldu ve yirmi yıllık kaşarlanmış politikacı Osman Bölükbaşı bir kere daha Genel Başkan seçildi.

Bölükbaşının partisinde fikir kır rıntısının zerrresi yoktur. Fakat Orta Anadolu da alevî oyuna dayanan yerleşmiş bir seçmen kütlesi olan Bölükbaşının önümüzdeki seçimlerde önemlice o toplaması beklenmektedir.

NATO

PLAN VE EKONOMİ
ÖZEL SAYILARI

Hedef!
Batının uygarlık
düzeyine ulaşmak
ATATURK

ÖZEL SEKTÖR

MART 1964
FİYATI 1 LİRA
3. ÖZEL SAYI

NATO parasıyla çıkan dergide «Özel Sektör» e methiye...
Sevr hortlatılıyor!